

POSTANOWIENIE

Dnia 18 lutego 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jan Górowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Zbigniew Kwaśniewski

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa S. B.
przeciwko E.(...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P.
o ustalenie,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 18 lutego 2010 r.,
zażalenia powoda
na postanowienie Sądu Apelacyjnego w P.
z dnia 20 sierpnia 2009 r., sygn. akt I WSC (...) [I ACz (...)],

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny w P. postanowieniem z dnia 20 sierpnia 2009 r. odrzucił skargę kasacyjną powoda S. B. od postanowienia tego Sądu z dnia 21 maja 2009 r. w sprawie I WSC (...) oddalającego zażalenie na zarządzenie przewodniczącego w przedmiocie zwrotu pozwu jako niedopuszczalną.

Postanowienie to powód zaskarżył zażaleniem wnosząc o jego uchylenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Stosownie do art. 398¹ k.p.c. skarga kasacyjna przysługuje od wydanego przez sąd drugiej instancji prawomocnego wyroku lub postanowienia w przedmiocie odrzucenia pozwu albo umorzenia postępowania kończących postępowanie w sprawie.

Zgodnie zaś z art. 394¹ k.p.c. zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje na postanowienie sądu drugiej instancji odrzucające skargę kasacyjną oraz skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia oraz na postanowienie sądu II instancji kończące postępowanie w sprawie (z wyjątkiem postanowień w przedmiocie odrzucenia pozwu lub umorzenia postępowania), a także postanowień wydanych w wyniku rozpoznania zażalenia na postanowienie sądu pierwszej instancji.

W przedmiotowej sprawie skarżący wniósł skargę kasacyjną od postanowienia Sądu Apelacyjnego oddalającego zażalenie na zarządzenie przewodniczącego w przedmiocie zwrotu pozwu. Wbrew zarzutom skarżącego zarządzenie o zwrocie pozwu nie jest orzeczeniem kończącym postępowanie (por. orzeczenie SN z dnia 15 grudnia 2000 r., II CZ 101/00 niepubl., orzeczenie SN z dnia 26 stycznia 2000 r., III CZ 171/ 99 niepubl., orzeczenie SN z dnia 23 sierpnia 2006 r., I CNP 40/06 niepubl.).

Pismo procesowe, które zostało zwrócone, pozbawione jest wszelkich skutków prawnych ze względu na regulację zawartą w art. 130 k.p.c. Odnosi się to zarówno do skutków materialnych (np. powstania roszczenia), jak również do skutków procesowych (np. zawiśnięcia sporu).

Na podstawie art. 394 § 1 pkt 1 k.p.c. zarządzenia przewodniczącego o zwrocie pozwu poddane zostały kontroli instancyjnej w postępowaniu zażaleniowym. Nie oznacza to jednak, że postanowienia sądu II instancji kończą postępowanie w sprawie. Kończą one jedynie etap sprawdzania warunków formalnych pozwu i w tym zakresie orzeczenia te stają się prawomocne.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji(art. 394¹ § 2 i 3 w zw. z art. 398²¹ k.p.c.).